

Siionin virsi 157 ehdotus

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Te muis-ta-kaa, kul - ki - jat kai - dal - la tiel - lä: vain jat - ku - va
Kun kuu - let - te Jee - suk - sen kut - su - van siel - lä, on au - tuu - den

kil - voi - tus pe - ril - le vie. Siis kii - reh - ti - kää! Jos kil - voi - tus
päi - vä ja oi - ke - a tie.

jää, voi ih - mis - tä, juh - las - ta myö - häs - ty - vää.

1. Te muistakaa, kulkijat, kaidalla tiellä:
vain jatkuva kilvoitus perille vie.
Kun kuulette Jeesuksen kutsuvan siellä,
on autuuden päivä ja oikea tie.
Siis kiirehtikää! / Jos kilvoitus jää,
voi ihmistä, juhlasta myöhästyvää.

2. Ei autuuden matkalla aikailla auta.
Ei laiska, ei uinuva kruunua saa.
Tien päässä on kauhea kuolema, hauta,
jos taivas on halpa ja kallis on maa.
Pois penseys tuo! / Käy Jeesuksen luo,
ja uupunut, elämän lähteestä juo.

3. Siis joutukaa, sielut, me päätämme retken,
kun päivä jo iltaan on ennättänyt.
Me palkkamme saamme, kun kestämmme hetken
ja uskossa seuraamme Jeesusta nyt.
Hän armahtaen / **suo pelastuksen**
ja taivaassa riemu on syntisien.

4. Suo Henkesi, Jeesus, ja vahvista meitä,
vie puolesta elämän taistelemaan,
niin ettemme lannistu, toivoa heitä,
vaan riennämme määräämme kirkastuvaan.
Ja riemumme on, / ah, loppumaton,
kun viimeinen kyynele pyyhitty on.

Halullisten sieluin hengelliset laulut 1790
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. J. Löytty 2013